

det betyde, at Mælken har været mere værd, men det faar Mælkeleverandøren, som faar sin Mælk betalt efter den blivende Skala, paa Grund af Fikseringen ikke. Derved vil de Mælkeforsyninger, som har forsynet Byerne, blive brøstholdne, hvis de ikke faar nogen Andel i Overskuddet. Derfor ønsker jeg gerne en Udtalelse af Ministeren om, hvorvidt Ministeren deler min Anskuelse: at det er selvfølgeligt, at alle de, som har været med saavel til at forsyne Byerne med Mælk som til at levere Smørret, faar Andel i det Overskud, der muligvis vil blive.

la Cour: Folkepartiets Udvalgsmedlemmer er fremkommet med en Mindretalsudtalelse. De ønsker ikke, at Staten skal have saa store Udgifter, som den vil faa efter Lovforslaget, men de er alligevel gaaet med til at indordne sig under den almindelige Indstilling, altsaa til at anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Trods for, at de klart ser, at Statens Udgifter vil stige til en ganske overordentlig Størrelse. Jeg kunde ønske, at det ærede Folkepartis Udvalgsmedlemmer, naar de havde en anden Anskuelse end det øvrige Udvalg, fremsatte den paa en klar Maade og ikke traadte tilbage fra den, men tog Konsekvenserne og ikke gik med til, at den Løsning, de ansaa for den bedst mulige, blev opgivet.

Vi har her paa vor Plads liggende en Masse Bekendtgørelser fra den højtærede Indenrigsminister, og de begynder i Regelen saaledes: „I Henhold til § 1 i almindelig Lov af 7. August 1914 om Regulering af Priser paa Levnedsmidler og Varer, jfr. Lov af 16. November 1914 om Straf for Overtrædelse“ o. s. v. Disse Love har den højtærede Minister fortolket paa en for mig aldeles uforstaaelig Maade. Jeg kan ikke se, at der er givet Ministeren den Myndighed, som han har tiltaget sig ved at udsende disse Bekendtgørelser. Hvis han virkelig er i Besiddelse af denne Myndighed, kan jeg ikke indse, af hvilken Grund han fremkommer med dette Lovforslag, thi saa maatte han jo have fuld Myndighed til at ordne Smørloven saaledes, som han ønskede det. Jeg kan ikke se rettere end, at det er et Myndighedsmisbrug, der er sket fra den højtærede Ministers Side med Hensyn til den anførte Lov.

Formanden: Det ærede Medlem brugte noget for stærke Udtryk.

Bojsen: I dette Lovforslags § 6 bebudes der en Rationering af Flæsk, Fædt og Klaret; de nærmere Bestemmelser er det forbeholdt Indenrigsministeren at træffe. Det er deraf, jeg tager Anledning til at henvende mig til den ærede Indenrigsminister med det Ønske, at man ikke vil fortrædige Befolkningen mere, end nødvendigt er. Det er jo haarde Tider, vi lever under, der er kommet en uhyre Række af Indskrænkninger, men de Indskrænkninger, som Befolkningen slet ikke kan se Aarsagen til, er de tungeste at bære. Her sigter jeg navnlig til Hjemmeslagtningen. Jeg kan fuldt ud forstaa, at de Svin, som eksporteres eller sendes omkring til Salg, skal man tvinges til at levere paa et af de bestaaende Slagterier. Det er for Resten noget, som vi er vel kendte med nu i 25 eller 26 Aar, thi alle vore Andelsslagterier har en Bestemmelse om Leveringspligt; i et vist Antal Aar har enhver Andelshaver forpligtet sig til at levere alle de af ham producerede Svin til vedkommende Slagteri. Der er fastsat en Straf for det Tilfælde, at nogen afviger derfra. Den er ganske vist temmelig lille, kun en Bøde af 10 Kr. pr. Svin; men jeg har ikke det mindste imod, at den forhøjes, endog helt op til de 10,000 Kr., som der saa ofte trues med. Det er altsaa ikke det, jeg har noget imod, at Producenterne over hele Landet, ogsaa de, der ikke er Andelshavere, bliver forpligtet til at indlevere Svinene til Slagterier — vi har jo baade Andelsslagterier og private Slagterier. Men det, jeg synes er betænkeligt, er, at man fraoven vil blande sig i Hjemmeslagtningen, bestemme, hvad en Husmand maa gøre med sin Gris, og hvad han ikke maa gøre. Det er jo saaledes, at Folk rundt omkring i Landet ved ikke, hvad de maa gøre. Nu ser jeg, at der af den højtærede Indenrigsminister er udstedt en Slags Tillægsbestemmelse, og ifølge § 1 i denne er det tilladt i Tiden indtil den 18. December at slagte 1 Gris, men hvad man maa efter den 18. December, staar der ikke noget om. Man maa jo fortolke det saaledes, at saa er der ingen, der maa slagte. Hvad er Meningen egentlig med det, at man maa slagte hjemme indtil den 18. December, men ikke længere? Jeg tror ikke, at der er den mindste Fare ved at tillade Hjemmeslagtning og lade dem, der nu har produceret Svin, have Lov til frit et behandle hjemme det Flæsk, de selv har behov. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det er ogsaa tilladt). Ja, der er megen Tvivl om, hvorvidt det er tilladt. Jeg har